

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/82/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6923202395
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6923202395.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Ďuriana a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v C. B., D. E. F. G. H. XXXX/X, zastúpeného právnym zástupcom LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., IČO: 47242795, so sídlom v Rožňave, Tehelná č. 11, v mene ktorého pred súdom koná JUDr. Pavol Krajec, advokát a konateľ, proti žalovanému F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom v I. F., C. H. XXX/X, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/56/2023-29 zo dňa 12.07.2023, ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; v odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že „žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by uložil povinnosť súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi so sídlom Exekútorského úradu v Liptovskom Mikuláši, M. Hodžu č. 4058/28, aby sa zdržal vykonávania zrážok zo mzdy dlžného výživného povinného (žalobcu) v prospech oprávneného (žalovaného) zamestnaného u zamestnávateľa J. B., B., K., ktoré sa vykonávajú na základe exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy EX 296/2011 zo dňa 31.05.2022 a to až do právoplatného skončenia veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3Er/2176/2011“; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že je proti nemu vedená exekúcia sp. zn. 3Er/2176/2011 na vymoženie výživného v prospech žalovaného, jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanému bola zrušená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 9Pc/11/2022-28 zo dňa 05.09.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.10.2022; argumentoval, že žalovaný (oprávnený) spolu s exekútorom „zle vyčíslili nedoplatok a tak oprávnenému vzniklo bezdôvodné obohatenie 2.722,32 €; podľa vyčíslenia oprávneného a exekútora bol nedoplatok na výživnom ku dňu 08.03.2023 v sume 8.160,- €, čo sa nezakladá na pravde; s týmto vyčíslením žalobca nesúhlasí, keď podľa jeho vyčíslenia jeho dlh ku dňu 08.03.2023 predstavoval sumu 1.846,34 €, nie 4.568,66 € a žalovaný (oprávnený) sa tak bezdôvodne obohatil (obohatí) o 2.722,32 €“; súd prvej inštancie zistil, že „vo veci Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3Er/2176/2011 bolo dňa 21.03.2012 bolo vydané poverenie pre exekútora JUDr. Miroslava Šutliaka (EX 296/2011) na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného maloletého F. B. proti povinnému A. B. na vymoženie dlžného bežného výživného od 01.02.2010 do 30.11.2011 v sume 832,40 €, bežného výživného od 01.12.2011 po 66,40 € mesačne a trovy na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 3P/94/2006-37 zo dňa 27.11.2006; dňa 11.07.2022 bol súdu doručený návrh povinného (žalobcu) na zastavenie exekúcie z dôvodu, že nedoplatok už bol splnený a je vedené konanie o zrušenie jeho vyživovacej povinnosti; predložil aj doklady o zaplatení 2.875,98 €; uznesením č.k. 3Er/2176/2011-26 zo dňa 06.03.2023 exekučný súd exekúciu zastavil; podľa odôvodnenia zameškané

výživné bolo uhradené a exekúcia sa vykonáva už len pre bežné výživné, ktoré povinný sám riadne platí; oprávnený (žalovaný) proti uzneseniu podal odvolanie s odôvodnením, že nedošlo k úhrade celého dlžného výživného, keďže (...) zameškané výživné je ešte 4.024,50 €“; súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný, pretože „nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ako to navrhoval žalobca, pretože tento má možnosť využiť procesné prostriedky v Exekučnom poriadku; nariadením neodkladného opatrenia podľa C.s.p. by došlo k zásahu do prebiehajúceho exekučného konania, čo nie je v súlade s ustanovením § 9a ods. 1 Exekučného poriadku; súd by v tomto konaní neoprávnene zasahoval do prebiehajúceho exekučného konania, keď by fakticky rozhodoval o tom, v akej výške mal žalobca výživné zaplatiť a koľko zaplatil, či sú správne prepočty žalobcu ako povinného alebo prepočty oprávneného a podľa tohto rozhodnúť, nehovoriac pritom o tom, že žalobca žiada dokonca nariadiť zdržanie sa vykonávania zrážok až do právoplatného skončenia exekučnej veci sp. zn. 3Er/2176/2011, čím by fakticky v prípade vyhovenia návrhu bolo znemožnené, aby aj v prípade, ak by žalobca ako povinný ešte dlhoval na výživnom, bol dlh vymožený v exekučnom konaní; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako bol podaný, nie je ani v súlade s procesnými predpismi (procesné ustanovenia Exekučného poriadku neumožňujú zasahovanie do exekúcie takýmto spôsobom v civilnom konaní), nevyriešil by situáciu (to, či sa už vymohlo výživné, resp. aký je ešte dlh sa rieši v exekučnom konaní), resp. by úplne znemožnil vymoženie prípadného dlžného výživného, pretože ak by sa nariadilo neodkladné opatrenie podľa návrhu, teda nevykonávanie zrážok do skončenia exekučnej veci, v prípade že ešte je dlh na výživnom, toto by nemohlo byť zrážkami vymožené“; na základe uvedeného súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol; súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 327, § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C.s.p.“) v spojení s § 243h prvá veta Exekučného poriadku a § 9a ods. 1, § 56 ods. 2 a § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017.

2.1 Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu včas odvolanie zo dňa 24.07.2023 (č.l. 37-39 spisu); vyjadrili názor, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.); napadnuté uznesenie považoval za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené; v odvolaní konkrétne vyjadril názor, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že „podaný návrh nie je v súlade s procesnými postupmi“; v ďalšom texte odvolania sa podrobne (matematicky) venoval výpočtu dlžného výživného a nesprávnosti vyčíslenia dlžného výživného zo strany súdneho exekútora a oprávneného (žalovaného), resp. jeho matky, ktoré mali byť podkladom pre výpočet dlžného výživného; na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že nariadi navrhované neodkladné opatrenie.

2.2 Dňa 16.08.2023 bola vec predložená odvolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom odvolaní. Odvolací súd postupoval podľa § 329 ods. 1 druhá veta C.s.p. a dňa 28.08.2023 (č.l. 54 spisu) doručil žalovanému návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, napadnuté uznesenie ako aj podané odvolanie žalobcu so stanovenou lehotou na prípadné vyjadrenie (č.l. 53 spisu). Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

3.1 Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C.s.p., preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. len v rozsahu odvolania podľa § 379 C.s.p. a z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C.s.p. a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

3.2 Podľa § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

3.3 Podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

4.1 Odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie a v tejto súvislosti udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym

záverom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, v tomto smere si osvojuje dôvody napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. na tieto v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a reagujúc na odvolacie dôvody odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie dospel k správnym zisteniam ohľadne splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, pri rozhodovaní aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 379 C.s.p.; § 380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého uznesenia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

4.2 Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nevyhnutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný najmä vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán nie je naliehavá a strana dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o ohrozenie exekúcie. Iba samotná domnienka ohrozenia práva alebo domnienka možnosti ohrozenia exekúcie nemôže byť dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia.

4.3.1 Z vyššie uvedených hľadísk posudzoval predmetnú vec aj odvolací súd; po preskúmaní napadnutého uznesenia, podaného odvolania a ostatného obsahu spisu dospel odvolací súd k záveru, že neboli splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia podľa návrhu žalobcu. Žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil súdnemu exekútorovi povinnosť zdržať sa vykonávania exekúcie vedenej proti žalobcovi ako povinnému. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že je proti nemu vedená exekúcia sp. zn. 3Er/2176/2011 na vymoženie výživného v prospech žalovaného, jeho vyživovacia povinnosť voči žalovanému bola právoplatne zrušená a žalovaný (oprávnený) spolu s exekútorom nesprávne vyčíslili dlžné výživné. Súd prvej inštancie dospel k správnej závere, že navrhované neodkladné opatrenie nemožno nariadiť a žalobca neosvedčil potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Súdny exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu exekučných titulov, tj. na exekučnú činnosť (§ 2 Exekučného poriadku); súdny exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle; pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní (§ 3 Exekučného poriadku); v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa (§ 5 ods. 1 Exekučného poriadku); vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku); z uvedeného vyplýva, že do činnosti súdneho exekútora pri vykonávaní exekúcie nemôže zasiahnuť civilný súd nariadením neodkladného opatrenia; súd prvej inštancie správne poukázal na znenie ustanovenia § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 v spojení s § 243h prvá veta Exekučného poriadku, podľa ktorého, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku; v prípade návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia povaha veci vylučuje, aby civilný súd nariadil súdnemu exekútorovi, aby nepokračoval vo vykonávaní exekúcie; tento názor akceptoval aj zákonodarca, keď v ustanovení § 201 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.04.2017 zakotvil, že v exekučnom konaní a ani v inom konaní nemožno voči exekútorovi nariadiť neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti; na základe uvedeného dospel súd prvej inštancie k správnej závere, že návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je možné vyhovieť.

4.3.2 Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

5. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie

v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Nakoľko žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, vznikol mu proti plne neúspešnému žalobcovi (odvolateľovi) nárok na plnú náhradu trov konania (100 %); žalovaný bola však v odvolacom konaní úplne nečinný a žiadne trovy odvolacieho konania mu nevyplývajú ani zo spisu, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal (R 72/2018).

6. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 ods. 1 C.s.p. (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo sa obrátiť na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže súčasne so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 C.s.p. a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.